

1 Plataforma pels pobles de la Safor
maig-juny'05
pelspoblesdelasafor@hotmail.com

pels
pobles
de la Safor

Xavi, 2005

Interessant:
Perquè no es pot plantejar un parc natural a la Safor sense la intervenció dels projectes urbanístics?

Territori desestimarà els camps de golf de la Safor.
Però és que nosaltres ja els havíem desestimat des de fa mesos!

La crònica:

Voro Juan*

El passat 6 d'abril *El Levante* en la seua secció comarcal mencionava que la Conselleria de Territori i Habitatge desenvoluparà un reglament que desenvolupe la LOTPP (Llei d'Ordenació del Territori i Paisatge) on es regule el creixement dels pobles menuts i, per tant, s'anul·le la construcció dels camps de golf que hi havia plantejats a La Safor.

La notícia és un èxit, des del punt de vista del sector conservacionista (cosa que em crida l'atenció, perquè hem passat de l'ecologisme amb trellat al conservadurisme immobiliària). Però tot i la bona notícia, encara no ens ho creiem i ho veiem amb un poc de recel, perquè parla en futur condicional, propi dels polítics experts en maniobres de distracció pública (com és el Blasco), perquè a dia de hui els ajuntaments encara estan inclouent en els PGOU els camps de golf (fan oïdes sordes?). Sí senyors i senyores, xiquets i xiquetes, joves i adults: de distracció pública; perquè no calia una notícia del Conseller

en premsa (tan sols calia ua carta adreçada als implicats) per què els ajuntaments s'adonaren que estaven incomplint la legalitat vigent; nosaltres ja feia temps que els ho havíem dit per escrit amb al·legacions. Si no vos ho creieu, aneu i mireu els registres dels ajuntaments de Ròtova, Alfauir i Vilallonga; segur que el secretari s'enrecorda de nosaltres, de les al·legacions i de la mare que ens va portar a este món. Tot açò ens porta a la conclusió que des de les altes esferes de l'administració hi ha una certa preocupació del revol ciutadà que s'ha generat i s'espera que, amb la notícia, l'administració i els ajuntaments aconseguisquen temps i, el més fonamental, assimilació.

Però, assimilar quina cosa? Camps de golf, urbanitzacions... Com es pot assimilar una cosa que és il·legal; no ho sabem però els polítics ja s'encarregaran d'arreglar-ho. Des de fa set mesos hem dit que estos models incomplien nombrosos articles de la

LOTTP (12, 13, 21, 22, 28, 82): no preveuen la disponibilitat d'aigua i llum, ni de serveis, creen models de població difusos, posen el patrimoni natural i cultural a l'altura de la sola de la sabata, el paisatge se'l passen per la pedra i... no acabariem de hui a demà. La justificació: hi ha una alta demanda social. Però quina demanda social hi pot haver en tot açò si no és la dels qui es volen enriquir a expenses de nosaltres, gràcies que hui tu vens el bancal per fanecades i ell demà el vendrà per metres quadrats?; gràcies que tu canvies la teua tranquil·litat per què ell faça negoci amb 15.000 nous veïns, gràcies que tu begues aigua embotellada per què ell li done de beure als veïns i al camp de golf... Si no t'ho creus –perquè la gent és molt incrèdula i no es creu tot el que li diuen- ves a Xaló, Altea, Dénia, Xàbia, La Nucia... i pregunta-li a *uno del terreno* (si el trobes), si està millor ara que abans, i a veure què et diu.

(panfletari conservacionista)

8 línies
R. Cremades.

La Safor, els últims 50 anys, ha patit la destrucció de pràcticament tot el seu litoral, d'una gran part de les seues marjals, i en aquest moment es troba a punt de perdre la seua horta, en un procés macroubanitzador sense marxa enrere, que pretén acabar amb el mode de vida tradicional dels pobles de la Safor, fomentant una ordenació territorial basada en la ciutat difusa, la dependència del cotxe i la contaminació atmosfèrica. I tot això a costa del Medi Natural i de manera desordenada, sense fomentar l'economia a llarg termini, sols uns jornals temporals de construcció i unes rendes pels especuladors. Estem disposats que ocorrega este fenomen a les hortes de la Safor? Qui ha dit que amb l'agricultura biològica no es guanyen diners? Necessitem tants camps de golf? D'ací 20 anys voldran fer amb les muntanyes el que ara fan amb l'horta? Reclamem una ordenació del territori sostenible i útil al conjunt de la societat, no a l'especulació d'uns pocs.

25 de juny. 18:00 h. Marxa Vilallonga.
"Pels nostres pobles".

perquè "els pobles"?

e d'editorial

La *Plataforma pels pobles de la Safor* és un vincle d'unió d'entitats i es constitueix amb l'únic fi de coordinar el treball de diverses associacions de caire comarcal en defensa del patrimoni, tant arquitectònic com mediambiental, els nostres nuclis rurals i, en definitiva, la nostra cultura.

Per això, des d'un principi hem defés que els projectes redactats recentment a diversos indrets de la Safor contenen un seguit de punts en comú, com l'agressió al medi ambient, al patrimoni en alguns casos i a les nostres poblacions.

El nostre **medi natural**, tan escàs i amenaçat a la nostra comarca, és un bé del qual devem tindre cura perquè suposa el nostre hàbitat i forma part de la nostra més ancestral relació amb el món. La diversitat del nostre paisatge natural esdevé un actiu que hem

de saber conservar. El Pla de la Font de Vilallonga i la vall del Vernissa són un bon exemple d'això.

Pel que fa al **patrimoni** amenaçat, cal destacar un dels símbols de la Safor, el monestir de Sant Jeroni de Cotalba, l'entorn del qual està en continua degradació degut a les actuacions dels municipis del voltant.

Per últim, caldrà destacar que la fesomia dels nostres **nuclis rurals** és inherent al caràcter valencià i mediterrani del nostre poble. No podem permetre que uns pocs desvirtuen el curs natural del seu creixement. Per això, aboguem per un **desenvolupament sostenible**, concepte totalment enfrontat als projectes presentats.

Aquesta especulació i urbanització dels nostres paratges no pot ser designada amb el terme "**turisme**", perquè no es correspon amb el que

aquest concepte comporta. La qualitat de vida no es pot entendre si hipotequem el medi en què vivim. No es pot presentar un model agressiu de construcció com a alternativa al turisme de "sol i platja" ni afirmar que el model cultural no dóna resultats, quan aquest en cap moment ha estat planificat a nivell comarcal i, per tant, no ha pogut esdevindre una vertadera alternativa.

Els projectes presentats no busquen crear una font d'ingressos contínua i estable sinó, més aviat, a curt termini i de manera breu i fugissera. A la llarga, en canvi, aquest procés provocarà el deteriorament de l'entorn i dels mateixos nuclis, suposarà un increment dels impostos per als ciutadans i anirà en detriment de la seua qualitat de vida.

No podem permetre que, en nom d'un esport com el golf, es construesquen unes

infraestructures que es justifiquen pel desig de lucre d'aquells que les promouen. Els camps de golf són meres excuses per tal d'urbanitzar de manera massiva el territori i, així, obtindre uns guanys ràpids. La *Plataforma pels pobles de la Safor* aboga per un creixement raonat i sostenible dels nostres nuclis rurals; per la conservació de la seua fesomia com a tret identitari dels valencians; per un turisme cultural i d'oci respectuós amb el medi ambient, que potencie el béns arquitectònics i naturals com un actiu inel·ludible i central; aboguem per una gestió dels recursos responsable i, per últim, per una potenciació dels trets que ens són propis –la nostra cultura: la nostra llengua, els nostres esports autòctons, els nostres nuclis rurals, etc.

qui som

- Grup d'Estudis Mediambientals de la Safor.
- Col·lectiu Baladre (Vilallonga).
- Grup Ecologista Samaruc-Ecologistes en acció.
- Associació Cultural Correllops.
- Associació Cultural Bresca (Vilallonga).
- Club de Rugby la Safor.
- Maulets.
- Moviment per la pau i el desarmament i la llibertat.
- Associació Cultural la Goleta (Xeraco).

- Col·lectiu Vall de Vernissa.
- Centre Excursionista de Ròtova. Fundació Casal Jaume I.
- C.C.O.O.
- Coordinadora d'AMPES de Gandia.
- Associació Cultural Casa Clara.
- Joves per l'Ecologia.
- Grup Excursionista Mondúver.
- Colla de Dimonis Fem fredat.
- Ateneu Llibertari de Tabernes.
- Plataforma kontra l'alta tensió.
- COEVA. Col·lectiu Agró.

28 de maig. 19:30 h.
Plaça de l'Ajuntament de Sueca. "Pel nostre futur, **no al transvasament**. Pel Xúquer, l'Albufera i els aqüífers".

25 de juny. 18:00 h.
Marxa Vilallonga-Ròtova. "**Pels nostres pobles**".

PERQUÈ CC.OO. PARTICIPA...?

Ciprià Blay Aznar (Secretari Medi Ambient U.I. La Ribera- Safor).

Estem pel desenvolupament sostingut i respectuós amb el medi ambient.

No ens oposem a la pràctica d'un determinat esport, però en el cas de la construcció de camps de golf, aquests porten aparellada una expansió urbanística que no té en compte, en la majoria dels casos, la conservació del patrimoni cultural i mediambiental.

Perquè es configura un model de turisme elitista al que no poden accedir totes les classes socials (tot i que a la pràctica del golf sembla que sí).

Perquè el manteniment dels camps de golf comporta una despesa hídrica insuportable, tant pels mateixos camps com per les construccions a les que van lligades.

Tot açò ens ha portat a formar part de la *Plataforma pels Pobles de la Safor*, en defensa d'un model de desenvolupament sostingut i respectuós amb el medi ambient i amb el nostre patrimoni cultural. Gandia a 18 d'Abril de 2005.

(Unió Intercomarcal Comissions Obreres La Ribera- La Safor. Secretaria Medi Ambient)

publicacions

Bresca, la reflexió necessària.

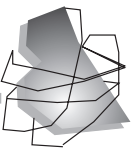
J. Puig

Els darrers dies del mes de març d'aquest any eixia, amb un format considerablement luxós, *Bresca*, els fulls d'informació i cultura de Vilallonga de la Safor. La metàfora de la portada resulta més evident que en edicions anteriors: un pal de golf dona un cop a una taronja, en absència de la boleta blanca; una nova manera d'entendre el nostre territori, tota una altra societat, que empenta l'actual sistema cultural dels nostres pobles. Perquè, crec percebre, la transformació projectada amb l'excusa de la crisi citrícola no és

simplement el canvi d'un conreu d'un hort que no funciona; no és un canvi mínim i anecdòtic. N'és un de substancial i estructural que dóna pas a una era d'urbanització, amb una data de caducitat de bestreta, una era amb principi i final, que no donarà pas a res més, ja que suposarà un sistema irreversible, sense possibilitat de cap pas enrere. Per tot això cal parlar-ne tant. I per això els amics de *Bresca* han amanit un conjunt d'articles que ens conviden al debat, que ens hi convoquen; perquè és un fi necessari.

Punt de venda de *Bresca*, Gandia: AMBRA LLIBRES.

PLANTEU GOLF I COLLIREU PILOTES.

Ximo Vidal

El pare d'esquena al públic. La filla amb gorra i un pal de golf a la mà, al seu voltant va explicant-li la venda d'uns terrenys.

Filla.- (parlant pel mòbil) Molt bé. D'acord. El dilluns a les onze en el notari i firmem... si, si, havíem quedat en 12.000 a la firma i la venda com li va dir l'assessor. Val, gràcies, fins el dilluns. (desconnecta el telèfon)

Pare.- Ja està tancat?

Filla.- El dilluns la firma, ja ho has sentit...papà alegre eixa cara que vas a cobrar molts eures... ja voràs com et sentiràs orgullós perquè en els teus horts hi haurà gent molt important. I si vols podràs anar a vore'ls com juguen!

Pare.- Filla, el trinquet del poble ja fa anys que el vàrem tancar.

Filla.- Què bromista! Dic al golf, papà, podràs anar a vore com juguen al golf, és un joc molt entretingut, o si vols jugar tu...hi haurà un minigolf, per als que no saben o per als vells, per als més majors...

Pare.- Mari, tu saps que no estic pensant en això!

Filla.- Ja ho sé, que eixes fanecades eren de la mamà.

Pare.- És el que em quedava d'ella, allí està la caseta, la bassa i on hem passat els estius i on està la millor taronja... del món.

Filla.- Papà, això ja ho hem parlat...la mamà segur que estaria feliç si poguera vore el que van a fer...eixos xalets que donen als camps dels greens tots fresquets, sempre regats, tallats, podats i preparats! I la gent que viurà allí? Gent de categoria. Obriran la finestra i què voran? "el hoyo 16" "el hoyo 17" "el hoyo 18"... I restaurants i cines i el poble es farà en pocs anys el doble de gran, vindran a viure tres o quatre mil persones més, tu saps això la "riquea" que portarà?

Pare.- A qui farà rics?

Filla.- A tots!

Pare.- Mari no sigues ignorant...rics es faran els que construïsquen. Els camps de golf són una excusa i quan òmpliguen de camps tota la costa, on estarà el negoci? Tornaran els turistes de "fiambrella" i tu saps què passarà en el poble si de colp venen a viure tanta gent, tants forasters? Que acabaran fent-se amb "mosatros". Això no són uns quants emigrants que s'integren cada any, a poc a poc en el poble. Això és canviar-ho tot de dalt a baix de colp.

Filla.- Papà, pensava que ho tenies clar, l'altre dia en la reunió no vas dir res, amb qui has parlat? Segur que amb algun ecologista d'eixos, que no volen el progrés i sempre estan fotent els negocis dels demés!

Pare.- Vols que t'ho diga? Vols que et diga amb qui he parlat? Amb ta mare...

Filla.- Papà! La mamà fa deu anys que és morta.

Pare.- I què? Jo parle de vegades amb ella i saps què m'ha dit? Diu: "si planteu golf, collireu pilotes", això m'ha dit i s'ha rigut de mi bona cosa i també m'ha dit: "dis-li a la xiqueta que no vaja tan de pressa en fer diners, que això és com arreplegar cendra i escampar la farina (se'n va rient) Quin humor el de ta mare... va i diu... "si planteu golf, collireu pilotes"..."

Solucions difícils, però solucions.

A. Giner (Bresca, 2005)

Segons em conta un professional del sector de la taronja que no vol ser citat "en una situació de crisi, dos coses: o un s'arrisca, invertix i innova, o plega les veles i tanca la paradeta". A la primera opció contribuïxen ben poc les declaracions d'alguns polítics que, en un excés d'insensatesa, tiren per terra tot un sector econòmic com el de la taronja. La segona és l'única eixida que veuen molts xicotets propietaris, sense temps, ganes, ni il·lusió pels seus tarongers. Les solucions no són gens fàcils –assenyala– i han d'anar via concentració parcel·lària i de la producció, amb explotacions agrícoles

majors ben dimensionades i mecanitzades, fusions de magatzems i cooperatives que afavorisquen el cultiu en comú i aconseguisquen incrementar la productivitat, etc. La demanda de taronja s'incrementa a mesura que s'eleva el nivell de vida, i aquella, malgrat tot, no ha deixat de créixer en els últims trenta anys: hui hi ha més fanecades plantades de taronger però també és cert que hi ha més demanda de taronja. A més, el preu final del quilo de taronja no ha deixat de créixer per al consumidor, tot i que eixe increment no s'ha traslladat al productor originari. Si als països més desenvolupats l'agricultura és un sector fortament recolzat per l'Administració –no debades a la Unió Europea una de les polítiques més importants és la Política Agrària Comuna– potser ja seria hora que

l'Administració valenciana i de l'Estat intervinguera de debò en este sector i es deixara d'històries, afegeix.

En qualsevol cas, tot i que la taronja passa per un moment molt delicat, cal ser caut respecte de les afirmacions rotundes i fàcils que menyspreen tot un sector de la nostra economia –entre altres coses, perquè la major part de les voltes són interessades i poc objectives. La taronja, hui per hui, continua constituint un entramat important de l'estructura econòmica dels nostres pobles, tot i estar en crisi. I esta última crisi es capeja amb sentit comú i prudència. Els experiments, parafrasejant a un ministre socialista de fa quinze anys es fan "amb llimonada", no amb qüestions tan importants com l'urbanisme i els nostres recursos naturals.

¿TSUNAMI? ¡¡NO!! "REJOLAMI"

